

Prof. dr hab. Włodzimierz Pietrzak (1951-1993)

pedagog specjalny, surdopedagog, ekspert, tłumacz, nauczyciel języka migowego

absolwent, nauczyciel akademicki, profesor Wyższej Szkoły Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej

(1973-1977r.) – studia w WSPS w zakresie Pedagogiki Specjalnej, specjalność Surdopedagogika, uzyskanie dyplomu z wyróżnieniem;

(1978-1981 r.) – studia doktoranckie w Instytucie Defektologii w Moskwie. Uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych;

1981r. – rozpoczęcie pracy w Wyższej Szkole Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej (wykłady i ćwiczenia z zakresu surdopedagogiki, metodyki nauczania i wychowania dzieci i młodzieży z wadą słuchu, języka migowego);

(1983-1985r.) – praca w Instytucie Głuchoniemych w Warszawie – prowadzenie eksperymentalnej klasy: wprowadzenie metody kombinowanej do nauczania dzieci i młodzieży niesłyszącej;

1990 r. – uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w Instytucie Defektologii w Moskwie;

1992 r. – profesor nadzwyczajny WSPS.

Funkcje pełnione w WSPS:

Kierownik Pracowni Surdopedagogiki

1990 r. – Prorektor do spraw studenckich i przekształceń uczelni;

1991 r. – Prodziekan Wydziału Rewalidacji i Resocjalizacji.

Pasją życia prof. Włodzimierz Pietrzaka była praca nad doskonaleniem procesu nauczania i wychowania dzieci i młodzieży niesłyszących. Główne obszary Jego zainteresowań badawczych dotyczyły: problematyki rozwoju emocjonalnego dzieci głuchych; znaczącej roli rodziców słyszących u niesłyszących w rehabilitacji małych dzieci z wadą słuchu, zagadnień edukacji przedszkolnej i szkolnej dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem – w tym wykorzystanie języka migowego w kształtowaniu zdolności językowych i procesów myślenia niesłyszących uczniów.

Prof. Włodzimierz Pietrzak z ogromnym entuzjazmem uczył studentów, a także nauczycieli poszukiwania takich sposobów nawiązywania kontaktu z każdym uczniem, jak również doboru takich metod pracy i środków komunikacji, które w maksymalnym stopniu uruchomiłyby te siły i możliwości, które dziecko niesłyszące posiada. Obalał krzywdzące stereotypy o osobach głuchych, podawał wiele przykładów świadczących o ich dużych możliwościach i osiągniętych sukcesach. Był animatorem i uczestnikiem społecznych ruchów osób niesłyszących.

Prof. Włodzimierz Pietrzak był cenionym autorytetem w dziedzinie surdopedagogiki, członkiem Międzynarodowej Federacji Głuchych, wiceprzewodniczącym Rady naukowej Polskiego Związku Głuchych, Prezesem Fundacji na Rzecz Młodzieży Niepełnosprawnej im. Marii Grzegorzewskiej przy WSPS.

Za działalność naukowo-dydaktyczną otrzymał srebrny Krzyż Zasługi oraz szereg nagród za pracę na rzecz środowiska akademickiego oraz środowiska osób niepełnosprawnych. Był niezwykle zaangażowany w prace nad rozwojem Wyższej Szkoły Pedagogiki Specjalnej.

W 2013 r. nadano jednej z sal wykładowych w Akademii Pedagogiki Specjalnej imię Profesora Włodzimierza Pietrzaka

Główne publikacje:

Język migowy dla pedagogów, WSiP, Warszawa 1992

Dzieci z wadą słuchu, [w:] I. Obuchowska (red.) „Dziecko niepełnosprawne w rodzinie” WSiP, Warszawa 1991

Współczesne formy kształcenie osób z wadą słuchu, [w:] Pedagogika specjalna w Polsce. Wybrane zagadnienia z przeszłości i współczesności oraz tendencje rozwojowe. (red) U. Eckert, K. Poznański, WSPS, Warszawa 1992

Liczne artykuły między innymi w „Szkole Specjalnej”, „Świecie Ciszy”, „Defektologii”. Kilkadziesiąt opracowań metodycznych dla nauczycieli szkół specjalnych, recenzji i ekspertyz.

Prace nieukończone: *Programy edukacyjne w kształceniu dzieci głuchych*, *Terapia emocjonalna dzieci głuchych*.